Praha, 31.5.72
Vážený a milý pane profesore,
chtěl bych Vám popřát všeho dobrého k Vašim narozeninám. Je to absurdní, že se zase jednou našla cesta, jak Vás vyřadit z práce na fakultě. Válka, padesátá leta (potom alespoň ten ústav) - a nyní pětašedesátka. Ale chtěl bych Vám alespoň vyjádřit svou osobní vděčnost za to, že jsem mohl i v těch krátkých poválečných letech poslouchat Vašeho Sókrata a Platóna, i Aristotela a všechno další, že jsem se s Vámi mohl setkávat a být pod Vaším vlivem. Doufám, že tomu tak bude i nadále. Odpusťte, že jsem dnes nepřišel k Radimovi; myslím, že to tak bylo lépe. Ještě nějaký čas počkám. Ale pak se moc těším na setkání.
Buďte velmi zdráv !
Váš Ladislav

(z opatrnosti jsem na sešlost k Radimovi [Paloušovi] nešel, protože to bylo několik dní po mém propuštění z vazby v Ruzyni)